

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 281-57-04, факс (044) 253-63-02
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

«14» лютий 2024 року

Слідчий в ОВС 1-го відділу слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області старший лейтенант юстиції Гримак Андрій Олександрович, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження № 22024101110000134 внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань від 14.02.2024, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, у зв'язку з наявністю підстав для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст.ст. 111, 112, ст.ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Лемешева Артема Станіславовича, 04.10.1981 р.н.,
місце народження: Узбекистан; місце
реєстрації/проживання: Херсонська область,
Олешківський район, м. Олешки, вул. Олімпійська,
123

про підозру:

у колабораційній діяльності, а саме у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, а саме в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Лемешев Артем Станіславович

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на Російська Федерація) та ще 49

країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету

від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданням агресії.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщень нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 2 березня 1999 року № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору

Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно із статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, із зазначених міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і

гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає, що дії РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведенням підривної діяльності проти України. Її результатом стала анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Наведені вище факти розв'язання та ведення Російською Федерацією агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, і шляхом вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію півострова Крим, захоплення державних установ, організацій та військових частин із 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації України та іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Філатову С.О.

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ «Про використання Збройних Сил Російської Федерації на території України» від 01 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення Президента РФ, виходячи з інтересів безпеки життя громадян РФ, особового складу військового контингенту ЗС РФ, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду Президенту РФ на використання ЗС РФ на території України.

06 березня 2014 року Верховною Радою АР Крим прийнята Постанова «Про проведення загальнокримського референдуму». Указом Президента України від № 261/2014 від 07 березня 2014 року дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2014 від 14 березня 2014 року визнана неконституційною.

11 березня 2014 року Постановою Верховної Ради АР Крим прийнята «Декларація», якою проголошено АР Крим «суверенною державою» - «Республікою Крим». Указом Президента України від 14 березня 2014 року № 296/2014 дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 3-рп/2014 від 20 березня 2014 року визнана неконституційною.

Постановою Верховної Ради України від 15 березня 2014 року № 891-VII Верховна Рада АР Крим була розпущена.

17 березня 2014 року представники розпущеної «Верховної Ради АР Крим» прийняли Постанову № 1745-6/14 «Про незалежність Криму», за якою створено нелегітимне державне утворення «Республіка Крим», а також Постанову 1748-6/14 «Про правонаступництво Республіки Крим», за якою вищим органом влади «Республіки Крим» є «Державна рада Республіки Крим».

18 березня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» підписала «Договір» між РФ та «Республікою Крим» про прийняття до РФ «Республіки Крим» та утворення у складі РФ нових суб'єктів, який вже 19 березня рішенням Конституційного Суду РФ визнаний таким, що відповідає Конституції РФ, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів Держдума РФ, а 21

березня 2014 року - Рада Федерації Федеральних Зборів РФ, відтак цей «Договір» набрав чинності 21 березня 2014 року.

21 березня 2014 року прийнятий Закон РФ № 6-ФКЗ (т. 4 а. 175-214), яким прийнято до РФ «Республіку Крим» та утворені в складі РФ нові суб'єкти. «Республіка Крим» вважається прийнятою до РФ з дати підписання «Договору» (ст. 1 Закону РФ № 6-ФКЗ).

11 квітня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» прийняла «Конституцію Республіки Крим» як суб'єкта РФ.

На далі, продовжуючи підривно діяльність проти України, РФ утворила на окупованій території України в АР Крим федеральні органи державної влади РФ, правоохоронні органи та органи судової системи, місцевого самоврядування, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади РФ та недопущення контролю України над цією територією.

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон № 1207-VII), за яким перебування підрозділів ЗС РФ на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам, визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а територію АР Крим, відповідні води, територіальне море України, територію виключної (морської) економічної зони України, а також повітряний простір над цими територіями визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії з боку РФ.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262, «референдум», проведений в АР Крим 16 березня 2014 року, визнано таким, що не має законної сили і не може бути основою для зміни статусу АР Крим.

Реакцією на такі дії Російської Федерації, стало прийняття Верховною Радою України 21 квітня 2015 року постанови № 337-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків», згідно з якою констатовано початок такої агресії з боку РФ на території АР Крим 20 лютого 2014 року, яка завершилася воєнною окупацією та подальшою незаконною анексією цієї частини території України.

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018 року послідовно засуджено тимчасову окупацію з боку РФ внаслідок військової агресії частини території України - АР Крим - підтверджено невизнання її анексії.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України Російської Федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року Російською

Федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині Президент Російської Федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому Збройними силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Зеленського В.О. №64/2022 введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року, який триває до цього часу.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями Російської Федерації тимчасово окуповано частини території Донецької, Запорізької, Луганської, Херсонської областей.

Досудовим розслідуванням встановлено, що незаконним указом главы военно-гражданской администрации Херсонской области № 42-у от 29.08.2022 «Об утверждении положения об Алешкинской военно-гражданской администрации» прийнято рішення про затвердження положення про незаконний орган влади «Алешкинскую военно-гражданскую администрацию».

Згідно вказаного так званого «Положения об Алешкинской военно-гражданской администрации» встановлено, що «Алешкинская военно-гражданская

администрация» с юридическим органом, який створений для забезпечення безпеки та нормалізації життєдіяльності населення, правопорядку, участі в протидії диверсійним та терористичним актам, недопущення гуманітарної катастрофи. Вказаний незаконний орган підпорядковується незаконному органу «Военно-гражданской администрации Херсонской области», має свою структуру, бюджет, штатний розпис, керуються законодавством російської федерації та наділено рядом повноважень.

Так, «Положением об Алешкинской военно-гражданской администрации» визначено:

«Алешкинская военно-гражданская администрация (далее — ВГА) является временным органом, образованным на конкретной территории Херсонской области в соответствии с Указом Главы Военно-гражданской администрации Херсонской области от 01.08.2022 года № 290-р, Положением о Военно-гражданской администрации Херсонской области для обеспечения безопасности и нормализации жизнедеятельности населения, правопорядка, участия в противодействии диверсионным проявлениям и террористическим актам, недопущение гуманитарной катастрофы.

ВГА является Военно-гражданской администрацией первого уровня и осуществляет на территории Алешкинского муниципального округа Херсонской области полномочия исполнительных органов власти городского, поселковых, сельских советов и другие полномочия, определенные настоящим положением. Административным центром ВГА является город Алешки Алешкинского муниципального округа Херсонской области.

1. ВГА находится в прямом подчинении Военно-гражданской администрации Херсонской области.

Структуру исполнительной власти ВГА, ее бюджет и штатное расписание утверждает Глава Военно-гражданской администрации Херсонской области в соответствии с нормативными правовыми актами Херсонской области.

3. ВГА осуществляет свою деятельность во взаимодействии с подразделениями Вооруженных сил Российской Федерации и Федеральной службой войск национальной гвардии, органами общественной безопасности, с предприятиями и государственными учреждениями, расположенными территориально в зоне ответственности ВГА.

4. В своей деятельности ВГА руководствуется нормативными правовыми актами Херсонской области, законами и нормативными правовыми актами Российской Федерации в части, не противоречащей нормативным правовым актам Херсонской области.

5. ВГА является юридическим лицом, обладает печатью и бланком, над зданиями, в которых располагается ВГА размещается российский флаг.

6. Непосредственное руководство ВГА осуществляет Глава ВГА (далее — Глава ВГА), назначаемый на должность и освобождаемый от должности в установленном порядке в соответствии с нормативными правовыми актами Херсонской области.

7. Полномочия Главы ВГА:

- а) организует работу ВГА и осуществляет руководство ее деятельностью, несет персональную ответственность за выполнение ВГА возложенных на нее функций и полномочий;
- б) назначает на должность и освобождает от должности должностных и служебных лиц, других работников ВГА в соответствии с утвержденным нормативным правовым актом Херсонской области реестром должностей согласно штатному расписанию;
- в) является распорядителем бюджетных средств и получателем бюджетных средств в пределах своих полномочий;
- г) представляет военно-гражданскую администрацию в отношениях с органами публичной власти, организациями и населением;
- д) издает приказы и распоряжения в пределах своих полномочий. Принимаемые нормативные правовые акты не могут противоречить нормативно-правовым актам Херсонской области;
- е) взаимодействует с Вооруженными силами Российской Федерации, органами внутренних дел, а также иными специализированными службами;
- ж) осуществляет иные полномочия по вопросам, отнесенным к ведению соответствующих органов власти.

8. Глава ВГА имеет Первого заместителя и двух заместителей Главы ВГА.

9. Заместители Главы ВГА назначаются на должность и освобождаются от должности приказами Главы ВГА по согласованию с Заместителем Главы Военно-гражданской администрации Херсонской области по внутренней политике и уполномоченной специализированной службой.

10. ВГА для обеспечения непосредственной жизнедеятельности населения на соответствующей территории:

- 1) подчиняет себе учреждения и предприятия территориальных общин, управляет и распоряжается имуществом территориальных общин, несет бремя содержания такого имущества в соответствии с нормативными правовыми актами Херсонской области;
- 2) составляет и подает в Военно-гражданскую администрацию Херсонской области бюджетную заявку, организует ее исполнение;
- 3) осуществляет контроль за расходованием бюджетных средств подведомственными учреждениями и предприятиями и представляет отчетность о результате контроля;
- 4) организует электро-, тепло-, газо- и водоснабжение населения, водоотведения и снабжение населения топливом;
- 5) организует работу и материально-техническое обеспечение аварийноспасательных служб, созданных на территории ВГА;
- 6) участвует в обеспечении сопровождения, приема, безопасного хранения и распределения гуманитарной помощи и грузов, в обеспечении поставки, распределения и (или) реализации продовольствия, лекарственных препаратов и медицинских изделий, горюче-смазочных материалов и иных товаров первой необходимости;

7) по поручению соответствующих Министерств Херсонской области осуществляет выполнение отдельных полномочий в сфере социальной защиты населения ВГА;

8) создает условия для организации Министерством образования Херсонской области предоставления общедоступного и бесплатного дошкольного, полного общего образования и дополнительного школьного образования, полного общего образования и дополнительного образования детей в образовательных организациях;

9) по согласованию с Министерством здравоохранения Херсонской области организует оказание первичной медико-санитарной помощи в медицинских организациях и скорой медицинской помощи;

10) по поручению Министерства социальной политики Херсонской области участвует в обеспечении выплат пенсий и предоставлении населению мер социальной поддержки, организует общественные работы;

11) организует транспортное обслуживание населения в границах соответствующего ВГА и населенных пунктов, расположенных на территории ВГА;

12) создает условия для развития банковского обслуживания, обеспечения населения услугами связи, общественного питания, торговли и бытового обслуживания;

13) поддерживает межнациональный и межконфессиональный мир и согласие, во взаимодействии с Агентством по делам молодежи Херсонской области осуществляет мероприятия по работе с детьми и молодежью, содействует добровольчеству (волонтерству);

14) организует благоустройство территории, в том числе определяет порядок участия собственников и (или) иных законных владельцев зданий, строений, сооружений в населенных пунктах в содержании прилегающих территорий;

15) организует сбор и вывоз бытовых отходов и мусора, их утилизацию или захоронение на территории соответствующего ВГА;

16) осуществляет мероприятия по территориальной обороне, гражданской обороне, защите населения и территорий от чрезвычайных ситуаций природного, техногенного и биолого-социального характера;

17) осуществляет управление объектами жилищно-коммунального хозяйства, бытового, торгового обслуживания, транспорта и связи, находящимися в собственности ВГА, обеспечение их надлежащего содержания и эффективной эксплуатации, необходимого уровня и качества услуг, предоставляемых населению;

18) по согласованию с Военно-гражданской администрации Херсонской области создает по мере необходимости предприятия и учреждения, передает им имущество, осуществляет финансовое обеспечение деятельности учреждений в соответствии с утвержденным бюджетом и назначает руководителей таких организаций;

19) осуществляет иные полномочия, определенные нормативными правовыми актами Херсонской области.

11. Для достижения целей деятельности ВГА вправе осуществлять прием граждан, обращений граждан, направлять письменные запросы в

правоохоронительные органы, запрашивать документы и информацию в пределах своих полномочий.

12. Организационное, документационное, материально-техническое, транспортное и социально-бытовое обеспечение деятельности ВГА обеспечивает ее аппарат.

13. Для обсуждения вопросов местного значения, информирования населения о деятельности органов ВГА и должностных лиц ВГА, осуществления территориального общественного самоуправления на части территории ВГА, на основании решения главы ВГА могут проводиться собрания граждан.»

Водночас, в ході здійснення досудового розслідування встановлено, що створення незаконного органу влади російськими збройними силами на тимчасово окупованій території Херсонської області – «АЛЕШКИНСКАЯ ВОЕННО-ГРАЖДАНСКАЯ АДМИНИСТРАЦИЯ ХЕРСОНСКОЙ ОБЛАСТИ» (ОГРН 1229500007010) підтверджується «Выпиской из Единого государственного реестра юридических лиц» від 05.02.2024 № ЮЭ9965-24-12266188 про незаконну реєстрацію з зазначенням відповідними записами («регистрационный номер 29», «наименование регистрирующего органа – ВОЕННЫЙ КОМЕНДАНТ ХЕРСОНСКОЙ ОБЛАСТИ», «ГРН и дата внесения в ЕГРЮЛ записи, содержащей указанные сведения – 1229500007010 от 22.12.2022») та причиною внесення запису в російський реєстр «Единый государственный реестр юридических лиц» - «Внесение в Единый государственный реестр юридических лиц сведений о юридическом лице, зарегистрированном до принятия в Российскую Федерацию, на основании сведений реестра юридических лиц, которые велся до принятия в Российскую Федерацию».

Окрім того, в «Выписке из Единого государственного реестра юридических лиц» від 05.02.2024 № ЮЭ9965-24-12266188 зазначені записи щодо реєстрації вказаного незаконного органу влади в інших органах окупаційної адміністрації держави-агресора («Управление Федеральной налоговой службы по Херсонской области», «Отделение Фонда пенсионного и социального страхования Российской Федерации по Херсонской области») та зазначено адресу місцезнаходження - «275101, ХЕРСОНСКАЯ ОБЛАСТЬ, М.О. АЛЕШКИНСКИЙ, Г. АЛЕШКИ, УЛ. ГВАРДЕЙСКАЯ, Д. 30».

Згідно з ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Так, за невстановлених досудовим розслідуванням обставин та у невстановлений час, але не пізніше грудня 2022 року громадянин України Лемешев Артем Станіславович, 04.10.1981 р.н., незважаючи на зобов'язання по неухильному додержанню Конституції та законів України, діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї

проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів Російської Федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаним про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України з метою підтримки держави-агресора її окупаційної адміністрації на тимчасово окупованих територіях України та збройних формувань Російської Федерації та завдання шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, став на шлях вчинення злочину проти основ національної безпеки – колабораційної діяльності, а саме добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території.

Так, у вказаний період громадянин України Лемешев Артем Станіславович, 04.10.1981 р.н., добровільно зайняв посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій – *«заместитель главы Алешкинской Военно-гражданской администрации Херсонской области»* в незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території Херсонської області - *«АЛЕШКИНСКОЙ ВОЕННО-ГРАЖДАНСКОЙ АДМИНИСТРАЦИИ ХЕРСОНСКОЙ ОБЛАСТИ»*.

Так, за невстановлених досудовим розслідуванням обставин та у невстановлений час, але не пізніше ніж з грудня 2022 року громадянин України Лемешев Артем Станіславович, 04.10.1981 р.н., продовжує добровільно займати посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, виконуючи обов'язки та функції, покладені на нього так званим *«ПОЛОЖЕНИЕМ О АЛЕШКИНСКОЙ ВОЕННО-ГРАЖДАНСКОЙ АДМИНИСТРАЦИИ»* та нормативно-правовими актами російської федерації та окупаційної влади, зокрема виконує функціональні обов'язки, як *«заместитель главы Алешкинской Военно-гражданской администрации Херсонской области»* з питань надзвичайних ситуацій, цивільної оборони, мобілізаційної роботи, житлово-комунальної сфери, екології, земельних ресурсів, архітектури та містобудування (*по вопросам «чрезвычайных ситуаций, гражданской обороне, мобилизационной работе, жилищно-коммунального хозяйства, экологии, земельных ресурсов, архитектуры и градостроительства»*).

Також, в ході здійснення досудового розслідування встановлено, що за час перебування на вищезазначеній незаконній посаді громадянин України Лемешев Артем Станіславович, 04.10.1981 р.н., виконуючі функції та завдання незаконного органу влади *«АЛЕШКИНСКАЯ ВОЕННО-ГРАЖДАНСКАЯ АДМИНИСТРАЦИЯ ХЕРСОНСКОЙ ОБЛАСТИ»*, створеного на тимчасово окупованій території Херсонської області, здійснює пропагандистські акції на підтримку окупаційної адміністрації РФ, зокрема через мережу Інтернет щодо формування думки серед населення і світової спільноти як про законність власних дій, так і про легітимність створення та діяльності незаконно створеного органу

влади «АЛЕШКИНСКАЯ ВОЕННО-ГРАЖДАНСКАЯ АДМИНИСТРАЦИЯ ХЕРСОНСКОЙ ОБЛАСТИ».

Таким чином, Лемешев Артем Станіславович, підозрюється у колабораційній діяльності, а саме у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, в саме в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Слідчий в ОВС 1-го відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
старший лейтенант юстиції

Андрій ГРИМАК

«ПОГОДЖЕНО»:

Прокурор у кримінальному
провадженні – прокурор відділу нагляду
за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Київської міської прокуратури
«14» лютого 2024 року

Бажена АНПІЛОВА

Про підозру мені повідомлено та письмове повідомлення про підозру
від «__» _____ 2024 року отримав о «__» год. «__» хв. «__» _____ 2024

Одночасно підозрюваному Лемешеву Артему Станіславовичу роз'яснено, що відповідно до статті 42 Кримінального процесуального кодексу України вона як підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваному також роз'яснені інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

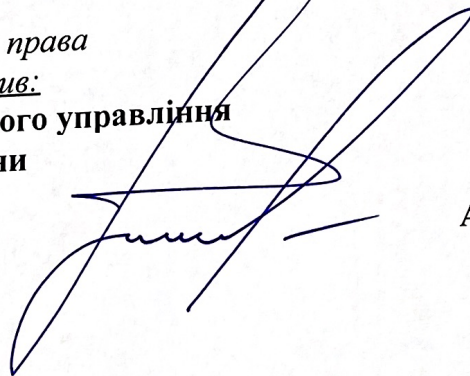
Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

Захисник / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

Повідомлення та пам'ятку вручив, права підозрюваного оголосив та роз'яснив:

**Слідчий в ОВС 1-го відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
старший лейтенант юстиції**

Андрій ГРИМАК